

Agua de Valencia ha rebut dos correctius del TSJCV: a València i l'àrea metropolitana, per la gestió de l'aigua en alta pressió, i a Altea –a la pàgina del costat–, pel consum urbà.

promès i que recaptava a través de la tarifa d'amortització tècnica, que és de 0,064400 euros per metre cúbic.

Emimet tampoc no ha complert l'aparat referent a les inversions de xoc que recollia el plec de condicions del concurs de què va resultar victoriosa. De fet, havia d'esmerçar-hi 72 milions d'euros els primers quatre anys de vigència del contracte, una quantitat astronòmica si tenim en compte la que realment hi destinà: 36.000 euros.

Els primers dos anys, Emimet havia de fer front al 60% dels 72 milions d'euros acordats: el 30% el primer any i un altre 30% el segon. Un total de 42 milions que no s'avenen gens amb els 36.000 euros que els comptes de l'empresa mixta assegura haver-s'hi gastat.

I ara? Aquesta és la gran pregunta que caldrà respondre a curt termini. I la resposta, tenint en compte la majoria absoluta del PP i el domini que això li proporciona a l'Emshi, podria afavorir novament Agua de Valencia. La sentència no insta a repetir tot el procés, sinó que exigeix una revisió de les piques aspirants per tal que se'n faça una elecció, ara sí, realment ponderada.

L'assemblea de l'Emshi, reunida la setmana passada, va decidir de no contractar cap empresa externa perquè estudiara des de zero ambdues ofertes –la d'Agua de Valencia i la d'Agua de Barcelona–,

sinó que seran els tècnics propis que elaboraran un nou informe. L'anterior, un plagi del de Secuencia, SL, optava, a ulls clucs, per l'empresa valenciana.

Així doncs, la mesa de contractació de l'Emshi serà convocada abans de trenta dies perquè torne a valorar les dues ofertes presentades, una mesura que no ha agradat gens als socialistes ni a Compromís, fins al punt que Ramón Marí, alcalde d'Albal i portaveu del PSPV a l'entitat metropolitana, va proposar de començar tot el procés amb un plec de condicions diferent. L'anterior, segons que va reblar a l'assemblea de la setmana passada, es va fer a corre-cuita i va quedar "contaminat" pel fet d'haver-se convocat sota la presidència d'Enrique Crespo, que ara és fora del PP i de totes les institucions, amb una fiança de 25 milions d'euros a l'esquena. Els socialistes també demanen que la mesa de contractació siga integrada per persones diferents de l'anterior i que l'adjudicatària escollida abone un cànon a l'Emshi.

Mentrestant, la coalició Compromís, representada per Josep Bort, anhela un servei gestionat íntegrament per l'Emshi. Un servei públic que el PP es nega a acceptar i que els socialistes tampoc no es plantegen, a hores d'ara.

I Agua de València, al seu torn, es manté ben expectant. S'hi juga la vida.

Victor Maceda

La crisi econòmica ja començava a fer estralls, però el 28 d'agost del 2008, a Altea (Marina Baixa), el PP i dos dels tres regidors del Bloc van adjudicar el contracte de l'aigua a l'UTE integrada per Agua de Valencia i l'empresa local Tyosa. Un contracte ben sucós, amb una durada de vint anys i a què havia concorregut Aqualia, filial de FCC –el grup empresarial controlat per Esther Koplowitz– que havia presentat una oferta considerablement més barata.

Però els nou regidors del PP i els dos del Bloc –un més que la suma dels vuit socialistes, l'altra regidora del Bloc i la independent de Ciutadans per Altea (Cipal)– no formaven part de l'executiu municipal. Tenia el poder el PSPV-PSOE, amb el suport explícit de Cipal i l'espòradic del Bloc, que havien permès el primer govern progressista a Altea.

Ara, quan va caldre votar aquell contracte tan important, el Bloc es va partir i dos dels tres regidors van fer costat al PP. L'oposició va dictar al govern quina empresa s'havia de fer càrrec de la gestió de l'aigua, i el Bloc va expulsar qui se n'havia desmarcat, la veterana Paca Sevilla. El partit passava comptes amb qui consideraven deslleial.

Perquè, de lleial, el Bloc ho havia estat des de l'inici del procés d'adjudicació: la majoria del grup local va tenir clar que la beneficiària havia de ser l'UTE d'Agua de Valencia, tot desoïnt els informes dels tècnics municipals, que recomanaven sense embuts l'opció d'Aqualia. El Bloc va mantenir-se ferm en la lleialtat a AVSA, que va anotar-se aquest èxit en unes comarques –les alacantines– dominades per Aquagest.

EL TEMPS, al número 1.276 (vegeu el reportatge titulat "Aquest tub té goteres"), va explicar aquell procés tan tènol pel qual el Bloc i el PP van entestar-se a escollir una UTE que anunciava un increment de la tarifa desorbitat –el 33%– mentre l'oferta escollida per la mesa de contractació en recomanava una altra que tan sols l'apujava d'un 4%. Fonts del Bloc altea van relacionar aquella decisió amb un episodi de finançament irregular de la formació i, més concretament, del seu referent històric, Pere Mayor: "Primer, se'n queda una part, després en cedeix una altra al partit i, a la fi, allò que queda ho reparteix entre els amics", van dir.

De les goteres a l'empantanegament

El novembre del 2008, EL TEMPS explicà el cas d'Altea, on l'UTE Aguas de València – Tyosa va obtenir el contracte de l'aigua del municipi amb una oferta molt més cara que no Aqualia. El Tribunal Superior l'ha tombat i ha fet créixer les sospites d'aquell acord entre PP i el Bloc.

Mayor va ordenar d'obrir un expedient a Sevilla, que acabà fora del partit i concloué la legislatura com a regidora no adscrita. Sense ella al capdavant de la llista local, els valencianistes han perdut el 25% dels vots. Sevilla no va tenir miraments a qualificar els seus ex-companys del grup municipal de "gent venuda" i de tenir una "higiene democràtica nul·la". Als plenaries, aquesta històrica del nacionalisme polític va etzibar que els altres dos regidors del Bloc estaven "en subhasta" i que no dubtarien "a vendre's per un bon mos".

Acord sense efecte. Quan feia 1.183 dies que el plenari alteà havia aprovat per onze vots a deu la concessió a l'UTE Aguas de València – Tyosa, el Tribunal Superior (TSJCV) la inhabilitava amb una sentència severa que atorga la raó a Aqualia, empresa que va acudir a la justícia per a denunciar l'adjudicació.

El proppassat 23 de novembre, els magistrats Rosario Vidal, Fernando Nieto i Begoña García, de la sala contenciosa-administrativa del TSJCV, van sentenciar que el plenari havia actuat de manera deliberadament incorrecta quan desatengué "no sols tots els informes dels seus tècnics, sinó també l'informe jurídic de la secretària de la corporació". La resolució, que és contundent, revoca la decisió aprovada 40 mesos abans i estima "el recurs contenciós-administratiu interposat per l'empresa esmentada [Aqualia] contra l'acord del plenari de l'Ajuntament d'Altea de 28 d'agost del 2008 pel qual va acordar-se d'adjudicar el contracte de concessió de la gestió del servei públic de subministrament d'aigua i sanejament a l'UTE Tyosa-AVSA, que queda sense efecte perquè no és conforme a dret i es reconeix com a situació jurídica individualitzada el dret del recurrent a l'adjudicació del referit contracte".

El plenari del març passat va acatar unànimement l'execució de la sentència i va instar Aqualia a presentar la fiança escaient per a assumir la gestió, cosa que no va fer. La mercantil ha volgut presentar abans un incident d'execució de sentència pel qual demana un increment més alt de la tarifa que va preveure el 2008, atès que n'ha davallat el consum. El popular Pedro Barber, regidor d'Hisenda d'Altea –ara governada pel PP amb el suport de CIPAL–, creu que la

Collage of newspaper clippings from EL TEMPS. Top left: 'El Bloc d'Altea es troba profundament dividit des que, a l'agost, dos dels tres regidors aprovaren amb el PP una contracta de l'aigua diferent de la recomanada pels tècnics i defensada per l'executiu socialista...'. Top right: 'Aquest tub té goteres' with a photo of a water tap. Middle: 'En les fuites, com és la norma, els PP i el Bloc van acordar...'. Bottom: 'Ens venem al PSOE per a governar i al PP per a obtenir diners...'.

Two pages of a legal document from the Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana. The document is a 'SENTENCIA' (judgment) dated 23 de noviembre de 2011, regarding the concession of water supply and sewerage services in Altea. It mentions the 'UTE Tyosa-AVSA' and 'Aqualia'. The text is in Spanish and includes the names of the judges: ROSARIO VIDAL MGS, FERNANDO NIETO MARTÍN, and BEGOÑA GARCÍA MELÉNDEZ.

Dalt, reportatge publicat a EL TEMPS número 1.276, en què s'explicava la divisió del Bloc alteà per la polèmica concessió de l'aigua. A sota, la sentència recent que n'altera l'adjudicació.

Paca Sevilla, expulsada pel Bloc en oposar-se a atorgar el contracte de l'aigua a AVSA-Tyosa.

petició d'Aqualia podria arribar fins al Tribunal Suprem: “En realitat, volen un contracte nou, que incloga una indemnització i que n’actualitze els preus; l’oferta que ells van fer el 2008 recollia una previsió de consum que s’ha quedat en la meitat”, però demana una solució ràpida, atès que “la concessionària actual ja ha avisat que respecta la decisió judicial i que deixarà de prestar el servei”. No és descartable en absolut, com apunta Barber, que “es convoque un altre concurs pel qual es faça una adjudicació *ex novo*” o, fins i tot, “que l’Ajuntament preste aquest servei transitòriament”.

Sobre la polèmica concessió del 2008, Barber remarca que aleshores encara no era regidor, però afirma que el Bloc va unir-se al PP perquè “trojava que l’oferta d’Aguas de Valencia i Tyosa era la millor opció per als interessos del poble”.

Una opinió més benèvola que no la que expressa Andrés Ripoll, que n’era l’alcalde i ara exerceix de portaveu de l’oposició. “Encara em sorprèn que el Bloc arribara a aquella entesa amb el PP. No he deixat de pensar, en tot aquest temps, que degué haver-hi alguna mena de compensació, alguna que no conec

A. Ripoll: “Sospite que va haver-hi compensacions a persones del PP i al Bloc com a partit”

però que sospite que fou de caire personal, en el cas del PP, i cap al partit, en el del Bloc.” Encara més, Ripoll es demana si aquella posició del Bloc “no responia a una excusa per a fer fora Paca Sevilla, de qui volien desfer-se”. “Expulsar algú del teu partit sempre resulta impopular, i la negociació del contracte de l’aigua va servir per a accelerar-ho”, rebla.

Ripoll sabia que era “una concessió molt llaminera” i va actuar “amb una escrupolositat total per tal d’evitar que acabara als jutjats”, com ha passat. “En obrir les pliques va quedar clara quina era la millor oferta, però el Bloc ens va deixar en minoria i van estimar-se més de fer cas a un informe presentat pel PP, el de l’empresa que havien pagat.”

Pepa Narbó, la portaveu del Bloc al consistori en aquell moment i que ara ni tan sols en forma part, s’estima més de no parlar-ne gaire. “Una decisió plenària és sobirana. M’ha estranyat molt que els tribunals l’hagen esmenada”, es limita a comentar, alhora que nega que es tracte d’un cas de prevaricació i que Mayor visitara el municipi. “Jo mai no el vaig veure per ací”, remata.

Un funcionari del departament de contractació que va participar de manera molt i molt activa en el concurs assegura haver vist aquells dies “molt de tràfec a les dependències consistorials del Bloc”, però ignora si Mayor hi anava: “No conec aquest senyor, no sé quina cara té, podria haver passat cinc vegades davant meu i no haver-me’n adonat.”

Aquest tècnic sí que recorda bé, però, l’interès del PP i dels dos regidors del Bloc perquè AVSA-Tyosa en resultara l’adjudicatària. “El PP va encomanar un informe particular a l’empresa Altair, i el Bloc en va aportar un altre de signat pel regidor Baltasar Ripoll que, segons que deia, l’havien redactat tècnics que ells coneixien.” En canvi, l’informe de la mesa de contractació de què aquest funcionari formava part va resoldre l’expedient amb una baremació molt més bona per a l’empresa de Koplowitz. La sentència, “molt pedagògica”, li ha donat la raó, però ell es limita a felicitar-se perquè “hagen de passar vint anys més abans no es convoque el pròxim concurs”... Si el nou govern no opta per repetir-lo ara, és clar.

Victor Maceda

Corrents de fons

La vinculació entre Aguas de València i la política ve dels temps del blasquisme i ha perdurat fins avui. Un ex-alt directiu explica a EL TEMPS com es covaven aquestes relacions en el sector de les concessions, un sector on “cal pagar molts peatges”.

Que la factura de l’aigua puge o baixi sol ser un motiu de preocupació domèstica. Igualment, que una empresa o una altra en siga beneficiada, s’ha demostrat que té també interès polític. Es tracta d’una qüestió important, sens dubte, però de segur que la preocupació hídrica no tenia ni de lluny l’abast que va adquirir a partir de la segona meitat del segle XIX per als qui comandaven la ciutat. A poc a poc, s’obrien pas els avanços en infraestructures i les idees higienistes, i la ciutat es transformava. La ciutat, en definitiva, es modernitzava. A València, com a moltes altres urbs, fou durant la segona meitat del segle XIX que s’introduí la il·luminació de gas –i l’energia elèctrica, quaranta anys després–, s’empedranen els carrers, s’enderrocaren bona part de les muralles i s’implantà la incipient estructura ferroviària. També en matèria hídrica s’hi feren passes importants. L’any 1850 s’hi instal·là la primera xarxa d’aigua potable i es començà a potabilitzar l’aigua del Túria. L’objectiu era substituir les fonts públiques i els pous de les llars, que fins aleshores havien estat font de malalties